

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně: **T. L. L.**, zast. Mgr. Bc. Michaelem Kisem, advokátem se sídlem v Chomutově, Kostnická 2916/16, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje**, odbor cizinecké policie, oddělení pobytových agend, se sídlem v Trutnově, Horská 78, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se v r a c í přeplatek soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou došlou soudu faxem dne 5. 12. 2013 a následně v písemné podobě dne 9. 12. 2013 domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve smyslu ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně, aby krajský soud žalovanému zakázal, aby žalobkyni do pravomocného skončení řízení o její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu nutil opustit území České republiky.

Žalobkyně uvedla, že na území České republiky pobývá se svým manželem a společnou dcerou, kteří mají na území České republiky povolen trvalý pobyt. V současné době se vede řízení o její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Usnesením ze dne 11. 1. 2013, čj. MV-5691/1-OAM-2013, bylo sice řízení zastaveno, avšak o jejím odvolání proti tomuto usnesení nebylo do dnešního dne rozhodnuto. Nezákonnost zásahu žalovaného, spočívajícího v udělení výjezdního příkazu, spatřuje žalobkyně v tom, že jí nutí opustit území České republiky i přesto, že je mu známo, že zde pobývá se svým manželem a nezletilou dcerou. Pokud by skutečně měla odcestovat do Vietnamu, došlo by k porušení jejich práva na rodinný život, které je garantováno ústavně i celou řadou mezinárodních smluv. Žalobkyně současně se žalobou navrhla přiznání odkladného účinku žalobě, což odůvodnila zejména hrozbou reálného zpřetrhání rodinných vazeb s nezletilou dcerou, resp. v případě odjezdu i s nezl. dcerou, vystavení dítěte nejistému materiálnímu zabezpečení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný sdělil, že žalobkyně se dne 15. 10. 2013 dostavila na pracoviště Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky v Trutnově, a žádala o změnu své adresy. Při tomto jednání bylo zjištěno, že žalobkyně si podala dne 21. 7. 2011 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Řízení o její žádosti bylo zastaveno dne 17. 1. 2013 dle ustanovení § 169 odst. 8 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť podala na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území nebyla oprávněna. Proti tomuto usnesení žalobkyně podala odvolání, které nebylo ke dni 15. 10. 2013 ukončeno. Z jejího cestovního dokladu bylo současně zjištěno, že nemá žádné platné vízum nebo jiné povolení k pobytu. Žalovaný provedl lustraci v informačních systémech policie provozovaných ve smyslu ustanovení § 158 zákona o pobytu cizinců a zjistil, že posledním pobytovým titulem žalobkyně byl výjezdní příkaz vydaný Ministerstvem vnitra s platností od 6. 6. 2011 do 4. 8. 2011. Z uvedeného žalovanému vyplynulo, že žalobkyně dne 15. 10. 2013 pobývala na území České republiky neoprávněně.

Žalovaný dále uvedl, že při posuzování neoprávněného pobytu žalobkyně přihlédl k případnému zásahu do jejího soukromého a rodinného života, a proto přistoupil k mírnější formě vyřízení věci. Byl jí proto z moci úřední udělen výjezdní příkaz dle ustanovení § 50 zákona o pobytu cizinců na maximální možnou dobu 60 dnů, tj. od 15. 10. 2013 do 13. 12. 2013, a nebylo zahájeno správní řízení o správním vyhoštění z území, se kterým by byla spojena nemožnost vstupu po určitou dobu na území členských států Evropské unie. Žalovaný dodal, že spisový materiál ohledně výjezdního příkazu obsahuje pouze podklady pro jeho udělení, tj. výpisy z informačních systémů policie a úřední záznam odboru azylové a migrační politiky, ve kterém je popsán neoprávněný pobyt žalobkyně.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadený postup žalovaného v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu třetího s. ř. s. bez nařízení

jednání, když žalovaný s tímto postupem souhlasil výslovně a žalobkyně svůj souhlas udělila způsobem předvídaným v ustanovení § 51 odst. 1 větě druhé s. ř. s. Krajský soud přitom dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.

Ze žalovaným předložených listinných materiálů a žalobkyní předložených příloh k žalobě vyplynulo, že dne 15. 10. 2013 se žalobkyně dostavila na odbor azylové a migrační politiky, pracoviště oddělení pobytů cizinců v Trutnově, ohledně změny její adresy. O tom byl sepsán úřední záznam, v němž je dále uvedeno, že žalobkyně podala dne 21. 7. 2011 žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, že řízení o této žádosti bylo dne 17. 1. 2013 zastaveno, neboť žádost podala na území, ač k jejímu podání na území nebyla oprávněna, a že proti tomuto usnesení podala odvolání, které nebylo ke dni 15. 10. 2013 vyřízeno. Úřední záznam konstatuje též zjištění z cestovního dokladu žalobkyně, a to že nemá žádné platné vízum nebo jiné povolení k pobytu a že jí nevznikl nárok na tzv. překlenovací štítek. Poté, co žalovaný provedl lustraci v informačních systémech policie provozovaných ve smyslu ustanovení § 158 zákona o pobytu cizinců (lustrace osob a evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR) k ověření údajů uvedených v předmětném úředním záznamu, vystavil žalobkyni téhož dne z moci úřední výjezdní příkaz č. GA0312202 s platností od 15. 10. 2103 do 13. 12. 2013, který žalobkyně rovněž ve stejný den převzala.

Z fotokopie cestovního dokladu (předložené nejen žalovaným, ale současně i žalobkyní k žalobě) je zřejmé, že žalobkyni v minulosti opravňovalo k pobytu na území České republiky vízum s platností od 1. 12. 2010 do 3. 6. 2011, dále výjezdní příkaz č. GA0174644 vydaný Ministerstvem vnitra s platností od 6. 6. 2011 do 4. 8. 2011 a nyní udělený výjezdní příkaz č. GA0312202 s platností od 15. 10. 2103 do 13. 12. 2013.

Proti posledně udělenému výjezdnímu příkazu s platností od 15. 10. 2103 do 13. 12. 2013 se žalobkyně žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a žádá, aby mu krajský soud zakázal, aby jí do pravomocného skončení řízení o její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu nutil opustit území České republiky. V daném případě je dle názoru soudu nepochybné, že ve skutečnosti, kdy je cizinec nucen k opuštění České republiky, je nutno spatřovat zásah do jeho práv. Omezení autonomie konkrétního subjektu v možnosti rozhodování o místě jeho pobytu tím, že mu je uložena povinnost určité teritorium opustit, je zásahem do práv tohoto subjektu. V řízení o ochraně před nezákonným zásahem je však nutné, kromě samotné skutečnosti, zda došlo ze strany správních orgánů k zásahu do práv subjektu, zkoumat i skutečnost, zda byl tento zásah nezákonný, nebo zda byl proveden v souladu se zákonnou úpravou.

Předně je nutno konstatovat, že byť petit žalobkyně neodpovídá přesně ustanovení § 87 s. ř. s., podstata sporu mezi účastníky je zřejmá. V projednávané

věci žaloba spatřovala nezákonný zásah žalovaného vůči žalobkyni v krocích směřujících k tomu, aby opustila území České republiky. S ohledem na datum stanovené ve výjezdním příkazu nelze vyloučit, že se žalobkyně v současné době právě v důsledku žalobou napadaného postupu žalovaného již nalézá mimo území České republiky. Soud dospěl k závěru, že i kdyby žalobou napadený zásah již netrval a nehrozilo jeho opakování, trvají jeho důsledky. Proto se zabýval podstatou věci spočívající v otázce, zda byly pro udělení výjezdního příkazu žalobkyni splněny zákonné předpoklady.

Podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců uděluje výjezdní příkaz z moci úřední a) policie po zrušení nebo uplynutí platnosti krátkodobého víza, po ukončení přechodného pobytu na území nebo v tranzitním prostoru mezinárodního letiště, k němuž se vízum nevyžaduje, nebo při správním vyhoštění, b) ministerstvo po zrušení nebo uplynutí platnosti dlouhodobého víza, po zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, pokud uplynula platnost víza, po zrušení nebo zániku platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, po zrušení přechodného pobytu občana Evropské unie, po ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo po ukončení poskytování ochrany na území podle zvláštního právního předpisu.

Z uvedeného vyplývá, že udělení výjezdního příkazu je nutno chápat jako zákonodárcem předvídaný logický důsledek buď jednoho z tímto ustanovením taxativně vyjmenovaných rozhodnutí, nebo v návaznosti na ně nastalých skutečností. Příslušnému orgánu je přitom udělení výjezdního příkazu uloženo jako povinnost vždy, dojde-li k takové zákonem předvídané skutečnosti. Znamená to tedy, že policii (resp. ministerstvu) se zde neukládá rozhodnout, zda výjezdní příkaz udělí či nikoli, tj. neukládá se jí posoudit, zda jsou v tom kterém případě dány podmínky pro jeho udělení, či nikoli, a podle toho rozhodnout, nýbrž se jí ukládá tento výjezdní příkaz udělit vždy, když nastane zákonem předvídaná skutečnost. Právní norma ani nepředepisuje pro výjezdní příkaz žádné formální náležitosti, má tvar štítku, který policie nebo ministerstvo vyznačí do cestovního dokladu (viz § 50 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Tento doklad tak lze klasifikovat jako administrativní opatření směřující k faktické realizaci právních účinků dříve vydaného rozhodnutí nebo poté nastalé skutečnosti (uplynutí platnosti víza, ukončení pobytu, atd.).

Ze shora uvedeného je zřejmé (a žalobkyně ani netvrdí, že by tomu bylo jinak), že před rozhodným dnem 15. 10. 2013 byl posledním titulem, který žalobkyni opravňoval k pobytu na území České republiky, výjezdní příkaz č. GA0174644 s platností od 6. 6. 2011 do 4. 8. 2011. Dne 15. 10. 2013 tedy nedisponovala žádným platným vízem ani žádným jiným povolením k pobytu a na území České republiky se tak nacházela bez řádného oprávnění k pobytu. Nutno dodat, že ne každé podání žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu dle zákona o pobytu cizinců zakládá možnost legálního setrvání na území. Žalobkyně žádný zákonný důvod, že by tomu tak v jejím případě být mělo, neuvedla. Ani ze spisového materiálu nevyplývá, že by žádala o vydání nějakého osvědčení o oprávnění k pobytu

v souvislosti se svou žádostí o povolení dlouhodobého pobytu (např. tzv. překlenovacího štítku), byť třeba neúspěšně, ostatně ani sama nic takového netvrdí. V této souvislosti dlužno připomenout, že žalobkyně podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu dne 21. 7. 2011, tj. v době platnosti předchozího výjezdního příkazu platného od 6. 6. do 4. 8. 2011. Ačkoliv výjezdní příkaz umožňuje cizinci s ohledem na § 17 zákona o pobytu cizinců legálně pobývat přechodně na území republiky, výjezdní příkaz není ani vízem, ani pobytovým oprávněním. Jedná se o doklad, který opravňuje cizince k pobytu na území poté, co mu zaniklo právo na setrvání na území České republiky a cizinec je na jeho základě oprávněn pobývat pouze po dobu, která je nezbytná k provedení neodkladných úkonů a k vycestování z území.

V daném případě, jak je již uvedeno shora, samotný zákon výslovně v § 50 zákona o pobytu cizinců příslušnému orgánu (v tomto případě policii) ukládá tento výjezdní příkaz udělit vždy, když nastane zákonem předvídaná skutečnost. A ta v daném případě nastala, neboť poslední přechodný pobyt žalobkyně na území České republiky na základě výjezdního příkazu č. GA0174644 skončil dnem 4. 8. 2011. Žalovaný tedy postupoval zcela v souladu se zněním zákona, proto předmětný zásah do práv žalobkyně za nezákonný označit nelze.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 s. ř. s.

Dlužno dodat, že o návrhu na odkladný účinek žaloby nebylo samostatně rozhodováno. Případným vyhověním takovému návrhu se totiž přiznává žalobě odkladný účinek do skončení řízení před soudem a vzhledem k tomu, že soud ve věci samé rozhodl přednostně, odpadl pro rozhodování o návrhu na odkladný účinek žaloby důvod.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Výrok o vrácení soudního poplatku má oporu v ustanovení § 10 odst. 1 věta druhá, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož soud vrátí z účtu soudu přeplatek, bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost. Žalobkyně zaplatila dne 16. 12. 2013 kolkovými známkami celkem 3.000,- Kč a dne 18. 12. 2013 rovněž v kolcích 1.000,- Kč. Poplatková povinnost však činila 2.000,- Kč za žalobu a 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku, tj. celkem 3.000,- Kč. Bylo tak zaplacen více, než činila celková poplatková povinnost.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 9. ledna 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu